

Bjørn Nørgaard: Drømme i mængde er tomhed, det gælder også ord i mængde (DK)

Bjørn Nørgaards nye skulpturer spænder vidt, fra materielle ophobninger i kroppens størrelse til monumentale værker, der går fra væg til væg og fra gulv til loft. Skulpturerne er lavet af vidt forskellige materialer: støbejern, basalt, bronze, glas, stukmarmor, aluminium, beton, træ, stål, gips, keramik, guld, lak, filt, kobber, ler, granit, bitavler, evighedsblomster, fuglehamme - materialer, der hver især har deres egne historier, betydninger og sanselighed.

Første del af udstillingen er en række aluminiumsfigurer, som er anbragt på høje søjler lavet af fiberbeton og stålprofiler. Disse figurer på søjler er tænkt som moderne versioner af såkaldte stylitter eller søjlehelgener; kristne asketer, der fra 400 tallet til op i 1100 tallet tilbragte år eller hele livet på en søjle. De aktuelle søjler er her opbygget af skaller eller facader af genkendelige ting, som er skåret over på midten: f.eks. en kommode, en avisstabel eller frontpartiet af en bil. Aluminiumsfigurerne er skalamodeller af almindelige mennesker i hverdagstøj.

Den anden del er en gruppe åbne bure i stål indeholdende liggende kvindetorsoer og andre elementer kombineret til assemblager af forskellige materialer og former. Der er i disse ophobninger en linje til klassiske vanitasmotiver, som de kendes tilbage fra barokkens kunst og frem; allegoriske billeder af livets forgængelighed, men samtidig af lyst og nydelse, så længe det varer.

Tredje del af udstillingen er en over 7 meter lang og 12 tons tung monumental snoet figur i støbejern anbragt på en basaltklods udhugget til en slags trappe eller rampe. Figuren associerer til videnskabens billeder af DNA strenge og mere nøjagtigt til det, som man indenfor molekylærbiologien kalder for "DNA mismatch repair", hvor DNA kontinuerligt genkender og reparerer skader på sig selv.

Der er mange betydningslag og allegoriske lag i skulpturerne og desuden mange forbindelser til Bjørn Nørgaards øvrige værk og referencerum udbygget gennem flere årtier. Et central tematisk spor gennem udstillingen er vores foranderlige billeder af kroppen gennem religion, kunst og videnskab: Som ideal og almindelighed, som begær og forgængelighed, som skrøbelighed og styrke.